

Publicerad 2010-06-29 18:51 av Vilsen Annette-hittar vägen

I morgon kanske

Mina ord fryser så lätt
innestängda i torka
De vill gömma sig för dig
och dig och dig

Kan det vara rädslan som spökar
som satt lås och bom
på dörr och läppar
i misstankens cell
där hjärtan bankar
och magen knyts i skrik

Hur
säger man stopp
till sig själv
och det gamla
som inte ens är värda
en enda tanke
eller en enda sekund

Någonstans
där bortom bergen
i drömmarnas dal
vaknar morgonen
föds glädjen
och jag rullar ihop mig till en boll
likt en katt
och spinner
i välbehagets vindar.....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vilsen Annette-hittar vägen med Poeter.se id #11245 innehar upphovsrätten